

III

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot Līgumu par Eiropas Savienību)

TIESĪBU AKTI, KAS PIEŅEMTI, PIEMĒROJOT LES VI SADAĻU

PADOMES PAMATLĒMUMS 2009/829/TI

(2009. gada 23. oktobris),

ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzišanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 31. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Savienība ir sev izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.

(2) Saskaņā ar secinājumiem, kas pieņemti Eiropadomes Tampere sanāsmē 1999. gada 15. un 16. oktobrī, un jo īpaši to 36. punktu, savstarpējas atzišanas principam būtu jāattiecas uz pirmstiesas rīkojumiem. Uzraudzības pasākumu savstarpēja atzišana ir paredzēta savstarpējas atzišanas principa īstenošanas pasākumu programmas 10. pasākumā.

(3) Šajā pamatlēmumā paredzētajiem pasākumiem būtu jāstiprina sabiedrības aizsardzība, ko panāk ar to, ka personu, kura dzīvo vienā dalībvalstī, bet uz kuru attiecas kriminālprocess citā dalībvalstī, līdz lietas iztiesāšanai uzrauga tās valsts iestādes, kurā ir šīs personas dzīvesvieta. Tādējādi šā pamatlēmuma mērķis ir pārraudzīt atbil-

dētāju pārvietošanos, ņemot vērā primāro sabiedrības aizsardzības mērķi un apdraudējumu, ko sabiedrībai rada pašreizējais režīms, kas dod iespēju izmantot tikai divus risinājumus – pirmstiesas apcietinājumu vai brīvu pārvietošanos bez uzraudzības pasākumiem. Tādējādi ar pasākumiem papildus nodrošinās to pilsoņu tiesības, kuri ievēro likumus, proti, viņu tiesības dzīvot droši un atbrīvoties no draudiem.

(4) Šajā pamatlēmumā paredzētajiem pasākumiem arī būtu Eiropas Savienībā jāveicina tiesības uz brīvību un nevainīguma prezumpcija un jānodrošina dalībvalstu sadarbība, ja personai līdz tiesas sprieduma paskaidrošanai piemēro pienākumus vai uzraudzību. Tādējādi šā pamatlēmuma mērķis ir attiecīgā gadījumā veicināt ar brīvības atņemšanu nesaistītu pasākumu piemērošanu kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam, pat ja saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem pirmstiesas apcietinājumu nevar piemērot *ab initio*.

(5) Attiecībā uz to personu apcietināšanu, uz kurām attiecas kriminālprocess, pastāv risks, ka radīsies atšķirīga attieksme pret tiem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir tiesas valstī, un pret tiem, kuriem nav: personai, kuras pastāvīgā dzīvesvieta nav attiecīgajā valstī, līdz lietas iztiesāšanai pastāv brīvības atņemšanas risks, kas līdzīgos apstākļos nepastāvētu personai, kuras dzīvesvieta ir attiecīgajā valstī. Eiropas kopējā tiesiskuma telpā bez iekšējām robežām vajadzētu rīkoties, lai nodrošinātu, ka attieksme pret personu, uz kuru attiecas kriminālprocess un kura nedzīvo tiesas valstī, neatšķiras no attieksmes pret personu, uz kuru attiecas kriminālprocess un kura dzīvo šajā valstī.

(6) Apliecinājumā, kas kopā ar lēmumu par uzraudzības pasākumiem būtu jānosūta izpildes valsts kompetentajai iestādei, būtu jānorāda adrese, kur attiecīgā persona uzturēsies izpildes valstī, kā arī jebkura cita attiecīga informācija, kas varētu veicināt uzraudzības pasākumu pārraudzību izpildes valstī.

⁽¹⁾ Atzinums Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

- (7) Izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu jāinformē pieņēmējas valsts kompetentā iestāde par maksimālo laikposmu, ja tāds pastāv, kura laikā izpildes dalībvalstī var pārraudzīt uzraudzības pasākumus. Attiecībā uz dalībvalstīm, kurās uzraudzības pasākumi ir regulāri jāatjauno, ar maksimālo laikposmu saprot kopējo laiku, pēc kura beigšanās uzraudzības pasākumus juridiski vairs nav iespējams pagarināt.
- (8) Jebkādam izpildes valsts kompetentās iestādes lūgumam apstiprināt, ka ir jāpagarina uzraudzības pasākumu pārraudzība, vajadzētu būt tādām, kas neskar pieņēmējas valsts tiesību aktus, kurus piemēro lēmumam par to, ka atjauno, pārskata vai atsauc uzraudzības pasākumus. Šādam lūgumam apstiprināt nevajadzētu radīt pienākumu pieņēmējas valsts kompetentajai iestādei pieņemt lēmumu pagarināt uzraudzības pasākumu pārraudzību.
- (9) Pieņēmējas valsts kompetentajai iestādei vajadzētu būt jurisdikcijai pieņemt visus turpmākos lēmumus attiecībā uz lēmumu par uzraudzības pasākumiem, tostarp paredzot pirmstiesas apcietinājuma piemērošanu. Šādu pirmstiesas apcietinājumu varētu piemērot jo īpaši tad, ja ir pārkāpti uzraudzības pasākumi vai nav izpildīts uzaicinājums ierasties uz jebkādu uzklaušīšanu vai lietas iztiesāšanu kriminālprocesa gaitā.
- (10) Lai novērstu nevajadzīgas izmaksas un grūtības, kas rodas, uz uzklaušīšanu vai lietas iztiesāšanu nogādājot personas, uz kurām attiecas kriminālprocess, dalībvalstīm būtu jāļauj izmantot telefonkonferences un videokonferences.
- (11) Attiecīgā gadījumā saskaņā ar valsts tiesību aktiem un procedūrām uzraudzības pasākumu pārraudzībai varētu izmantot elektronisku pārraudzību.
- (12) Ar šo pamatlēmumu būtu jārada iespēja personai piemērot uzraudzības pasākumus uzraudzīt izpildes valstī, vienlaikus nodrošinot tiesvedības pienācīgu norisi un jo īpaši to, ka attiecīgā persona ir pieejama, lai piedalītos lietas iztiesāšanā. Ja attiecīgā persona brīvprātīgi neatgriežas pieņēmējā valstī, to pieņēmējai valstij var izdot saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm⁽¹⁾ (turpmāk "Eiropas apcietināšanas ordera pamatlēmums").
- (13) Kaut gan šo pamatlēmumu piemēro visiem noziedzīgiem nodarījumiem un tā piemērošana nav ierobežota attiecībā uz konkrētiem noziedzīgu nodarījumu veidiem vai mērogu, uzraudzības pasākumus tomēr kopumā vajadzētu piemērot mazāk nopietnu nodarījumu lietās. Ja izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jāpieņem lēmums par attiecīgās personas nodošanu, būtu jāpieņem Eiropas apcietināšanas ordera pamatlēmums, izņemot tā 2. panta 1. punktu. Tādējādi šādos gadījumos būtu jāpieņem arī Eiropas apcietināšanas ordera pamatlēmuma 5. panta 2. un 3. punkts.
- (14) Ar šo pamatlēmumu nav reglamentētas attiecīgās personas ceļa izmaksas, tai saistībā ar uzraudzības pasākumu pārraudzību vai piedalīšanos uzklaušīšanā ceļojot starp izpildes valsti un pieņēmēju valsti. Jo īpaši attiecībā uz pieņēmēju valsti iespēju pilnībā vai daļēji segt šādas izmaksas reglamentē attiecīgās valsts tiesību akti.
- (15) Ņemot vērā to, ka šā pamatlēmuma mērķi – proti, lēmumu par uzraudzības pasākumiem savstarpēju atzīšanu kriminālprocesa gaitā – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā un Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar pēdējā minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā pamatlēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (16) Šajā pamatlēmumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā un atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Nekas šajā pamatlēmumā nebūtu jāinterpretē kā aizliegums atteikties atzīt lēmumu par uzraudzības pasākumiem, ja pastāv objektīvas norādes, ka tas ir pieņemts, lai personu sodītu tās dzimuma, rases, reliģijas, etniskās izcelsmes, valstspiederības, valodas, politiskās pārliecības vai dzimumorientācijas dēļ, vai ka šī persona varētu būt nelabvēlīgā situācijā kāda minētā iemesla dēļ.
- (17) Ar šo pamatlēmumu nedrīkstētu nevienai dalībvalstij liegt piemērot tās konstitucionālos noteikumus par tiesībām uz taisnīgu tiesu, bēdrosānās brīvību, preses brīvību, izteiksmes brīvību citos plašsaziņas līdzekļos un reliģijas brīvību.
- (18) Šā pamatlēmuma noteikumi būtu jāpieņem atbilstīgi Savienības pilsoņu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 18. pantu.

(1) OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.

- (19) Personas dati, ko apstrādā, īstenojot šo pamatlēmumu, būtu jāaizsargā saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (2008. gada 27. novembris) par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās⁽¹⁾, un saskaņā ar principiem, kas noteikti Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencijā par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automatisku apstrādi, kuru visas dalībvalstis ir ratificējušas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

1. pants

Priekšmets

Šajā pamatlēmumā paredzēti noteikumi, saskaņā ar kuriem viena dalībvalsts atzīst citas dalībvalsts lēmumu par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam, pārbauda paredzētos uzraudzības pasākumus attiecībā uz fizisku personu un, ja šie pasākumi nav ievēroti, nodod attiecīgo personu pieņēmējai valstij.

2. pants

Mērķi

1. Šā pamatlēmuma mērķi ir šādi:

- a) nodrošināt tiesvedības pienācīgu norisi, jo īpaši to, ka attiecīgā persona būs pieejama, lai piedalītos lietas iztiesāšanā;
- b) kriminālprocesa gaitā attiecīgā gadījumā veicināt to, ka personām, kuru pastāvīgā dzīvesvieta nav procesa valstī, piemēro ar brīvības atņemšanu nesaistītus pasākumus;
- c) uzlabot cietušo un visas sabiedrības aizsardzību.

2. Ar šo pamatlēmumu personai neparedz nekādas tiesības uz to, ka kriminālprocesa gaitā tai kā alternatīvu apcietinājumam piemēro ar brīvības atņemšanu nesaistītus pasākumus. Šo jautājumu reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti un procedūras, kurā notiek kriminālprocess.

3. pants

Likumības un kārtības uzturēšana un iekšējās drošības nodrošināšana

Ar šo pamatlēmumu neskar to, ka dalībvalstis pilda pienākumus attiecībā uz cietušo un sabiedrības aizsardzību un iekšējās drošības nodrošināšanu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 33. pantu.

⁽¹⁾ OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.

4. pants

Definīcijas

Šajā pamatlēmumā:

- a) "lēmums par uzraudzības pasākumiem" ir pieņēmējas valsts kompetentās iestādes izpildāms lēmums, kas kriminālprocesa gaitā pieņemts saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un procedūrām un ar ko fiziskai personai kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam paredz piemērot vienu vai vairākus uzraudzības pasākumus;
- b) "uzraudzības pasākumi" ir pienākumi un norādījumi, kas fiziskai personai noteikti saskaņā ar pieņēmējas valsts tiesību aktiem un procedūrām;
- c) "pieņēmēja valsts" ir dalībvalsts, kurā ir pieņemts lēmums par uzraudzības pasākumiem;
- d) "izpildes valsts" ir dalībvalsts, kurā veic uzraudzības pasākumu pārraudzību.

5. pants

Pamattiesības

Ar šo pamatlēmumu negroza pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kā tie noteikti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā.

6. pants

Kompetento iestāžu norīkošana

1. Katra dalībvalsts informē Padomes Ģenerālsekretariātu par to, kura tiesu iestāde vai iestādes atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem ir kompetentas rīkoties saskaņā ar šo pamatlēmumu gadījumā, ja attiecīgā dalībvalsts ir pieņēmēja valsts vai izpildes valsts.

2. Atkāpjoties no 1. punkta un neskarot 3. punktu, dalībvalstis par iestādēm, kas ir kompetentas pieņemt lēmumus saistībā ar šo pamatlēmumu, var norīkot iestādes, kas nav tiesu iestādes, ja vien šādas iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un procedūrām ir kompetentas pieņemt līdzīgus lēmumus.

3. Šā pamatlēmuma 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos lēmumus pieņem kompetenta tiesu iestāde.

4. Padomes Ģenerālsekretariāts saņemto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm un Komisijai.

7. pants

Centrālās iestādes iesaistīšana

1. Ikviens dalībvalsts var izraudzīties centrālo iestādi vai, ja tās tiesību sistēma to paredz, vairākas centrālās iestādes, kas palīdz tās kompetentajām iestādēm.

2. Ja tas ir vajadzīgs tās tiesu sistēmas organizācijas dēļ, dalībvalsts var paredzēt centrālajai(-ām) iestādei(-ēm) atbildību par lēmumu par uzraudzības pasākumiem un 10. pantā minēto apliecinājumu administratīvu pārsūtīšanu un saņemšanu, kā arī par citu oficiālu saraksti, kas uz tiem attiecas. Tādējādi saziņu, apspriešanos, informācijas apmaiņu, jautājumu un paziņojumu nosūtīšanu starp kompetentajām iestādēm pēc vajadzības var veikt ar attiecīgās valsts centrālās(-o) iestādes(-žu) palīdzību.

3. Dalībvalstis, kas vēlas izmantot šajā pantā minētās iespējas, Padomes Ģenerālsēkretariātam paziņo informāciju, kas attiecas uz norikoto centrālo iestādi vai centrālajām iestādēm. Šis norādes ir saistošas visām pieņēmes dalībvalstis iestādēm.

8. pants

Uzraudzības pasākumu veidi

1. Šo pamatlēmumu piemēro šādiem uzraudzības pasākumiem:

- a) personas pienākumam informēt izpildes valsts kompetento iestādi par jebkuru dzīvesvietas maiņu, jo īpaši lai saņemtu uzaicinājumus ierasties uz uzklaušīšanu vai lietas iztiesāšanu kriminālprocesa gaitā;
- b) aizliegumam apmeklēt noteiktus apvidus, vietas vai teritorijas pieņemējā valstī vai izpildes valstī;
- c) pienākumam vajadzības gadījumā konkrētos laikos uzturēties noteiktās vietās;
- d) pienākumam, ar ko paredz ierobežojumus attiecībā uz izceļošanu no izpildes valsts teritorijas;
- e) pienākumam noteiktā laikā pieteikties norādītā iestādē;
- f) aizliegumam kontaktēties ar noteiktām personām saistībā ar varbūtējo(-iem) nodarījumu(-iem).

2. Transponējot šo pamatlēmumu vai vēlākā stadijā katra dalībvalsts informē Padomes Ģenerālsēkretariātu par to, kurus

uzraudzības pasākumus, izņemot 1. punktā minētos, tā ir gatava pārraudzīt. Šie pasākumi jo īpaši var būt:

- a) aizliegums veikt noteiktas darbības, kas saistītas ar varbūtējo(-iem) nodarījumu(-iem) un kas var attiekties uz darbu noteiktā profesijā vai nodarbinātības jomā;
- b) aizliegums vadīt transportlīdzekli;
- c) pienākums noguldīt noteiktu naudas summu vai sniegt cita veida nodrošinājumu, ko var veikt ar konkrētu skaitu maksājumu vai vienā maksājumā;
- d) pienākums iziet ārstniecības kursu vai ārstēties no atkarības;
- e) pienākums izvairīties no saskares ar noteiktiem priekšmetiem, kas saistīti ar varbūtējo(-iem) nodarījumu(-iem).

3. Padomes Ģenerālsēkretariāts saskaņā ar šo pantu saņemto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm un Komisijai.

9. pants

Kritēriji, kas attiecas uz dalībvalsti, kurai var pārsūtīt lēmumu par uzraudzības pasākumiem

1. Lēmumu par uzraudzības pasākumiem var pārsūtīt tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā personai ir likumīga un pastāvīga dzīvesvieta, ja persona, kas ir informēta par attiecīgajiem pasākumiem, ir piekritusi atgriezties šajā valstī.

2. Pieņemējas valsts kompetentā iestāde pēc personas lūguma var lēmumu par uzraudzības pasākumiem pārsūtīt kompetentajai iestādei dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā persona likumīgi un pastāvīgi dzīvo, ar nosacījumu, ka pēdējā minētā iestāde ir piekritusi šādai pārsūtīšanai.

3. Īstenojot šo pamatlēmumu, dalībvalstis nosaka, ar kādiem nosacījumiem to kompetentās iestādes var piekrist pārsūtīt lēmumu par uzraudzības pasākumiem gadījumos, kas izriet no 2. punkta.

4. Katra dalībvalsts Padomes Ģenerālsēkretariātam iesniedz deklarāciju par lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 3. punktu. Dalībvalstis jebkurā laikā var grozīt šādu deklarāciju. Ģenerālsēkretariāts saņemto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm un Komisijai.

10. pants

Lēmuma par uzraudzības pasākumiem un apliecinājuma pārsūtīšanas procedūra

1. Ja, piemērojot 9. panta 1. vai 2. punktu, pieņemējas valsts kompetentā iestāde lēmumu par uzraudzības pasākumiem pārsūta citai dalībvalstij, tā nodrošina, ka sūtījumam ir pievienots apliecinājums, kura veidlapa ir I pielikumā.

2. Lēmumu par uzraudzības pasākumiem vai tā apliecinātu kopiju kopā ar apliecinājumu pieņemējas valsts kompetentā iestāde tieši pārsūta izpildes valsts kompetentajai iestādei, izmantojot jebkurus līdzekļus, ar ko var nodrošināt rakstisku apstiprinājumu, un tādos apstākļos, lai valsts varētu noteikt tā autentiskumu. Lēmuma par uzraudzības pasākumiem oriģināleksemplāru vai tā apliecinātu kopiju un apliecinājuma oriģinālu pēc tās attiecīga lūguma pārsūta izpildes valstij. Visa oficiālā saziņa arī notiek tieši starp minētajām kompetentajām iestādēm.

3. Apliecinājumu paraksta, un tā satura pareizību apliecina pieņemējas valsts kompetentā iestāde.

4. Šā panta 1. punktā minētajā apliecinājumā vienlaikus ar 8. panta 1. punktā minētajiem pasākumiem norāda vienīgi tādus pasākumus, par kuriem izpildes valsts paziņojusi saskaņā ar 8. panta 2. punktu.

5. Pieņemējas valsts kompetentā iestāde norāda:

a) ja to paredz attiecīgie tiesību akti – lēmuma par uzraudzības pasākumiem piemērošanas termiņu un informāciju par to, vai minēto lēmumu ir iespējams pagarināt;

un

b) orientējošu informāciju par to, cik ilgs ir provizorisks termiņš, kurā varētu būt vajadzīga uzraudzības pasākumu pārraudzība, ņemot vērā visus lietas apstākļus, kas ir zināmi, kad tiek pārsūtīts lēmums par uzraudzības pasākumiem.

6. Pieņemējas valsts kompetentā iestāde lēmumu par uzraudzības pasākumiem un apliecinājumu vienlaikus pārsūta tikai vienai izpildes valstij.

7. Ja pieņemējas valsts kompetentajai iestādei nav zināma izpildes valsts kompetentā iestāde, tad pirmā minētā iestāde nolūkā iegūt informāciju no izpildes valsts veic visu nepieciešamo uzziņas darbu, tostarp izmantojot kontaktpunktus Eiropas

Tiesiskās sadarbības tīklā, kas izveidots ar Padomes Vienoto rīcību 98/428/TI (1998. gada 29. jūnijs) par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla izveidi⁽¹⁾.

8. Ja izpildes valsts iestāde, kas saņēmusi lēmumu par uzraudzības pasākumiem un apliecinājumu, nav kompetenta atzīt šo lēmumu, šī iestāde minēto lēmumu un apliecinājumu *ex officio* pārsūta kompetentajai iestādei.

11. pants

Pilnvaras attiecībā uz uzraudzības pasākumu pārraudzību

1. Kamēr izpildes valsts kompetentā iestāde nav atzinusi tai pārsūtīto lēmumu par uzraudzības pasākumiem un informējusi pieņemējas valsts kompetento iestādi par šādu atzīšanu, pieņemējas valsts kompetentā iestāde saglabā pilnvaras attiecībā uz paredzēto uzraudzības pasākumu pārraudzību.

2. Ja pilnvaras attiecībā uz uzraudzības pasākumu pārraudzību ir nodotas izpildes valsts kompetentajai iestādei, šādas pilnvaras pāriet atpakaļ pieņemējas valsts kompetentajai iestādei:

a) ja attiecīgās personas likumīgā un pastāvīgā dzīvesvieta ir valstī, kas nav izpildes valsts;

b) tiklīdz pieņemējas valsts kompetentā iestāde ir paziņojusi izpildes valsts kompetentajai iestādei par 10. panta 1. punktā minētā apliecinājuma atsaukšanu saskaņā ar 13. panta 3. punktu;

c) ja pieņemējas valsts kompetentā iestāde ir grozījusi uzraudzības pasākumus un izpildes valsts kompetentā iestāde, piemērojot 18. panta 4. punkta b) apakšpunktu, ir atteikusies pārraudzīt grozītos uzraudzības pasākumus, jo tie nav 8. panta 1. punktā minēto uzraudzības pasākumu veidu darbības jomā un/vai neatbilst pasākumiem, ko attiecīgā izpildes valsts paziņojusi saskaņā ar 8. panta 2. punktu;

d) ja ir beidzies 20. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētais termiņš;

e) ja izpildes dalībvalsts saskaņā ar 23. pantu ir pieņēmusi lēmumu izbeigt uzraudzības pasākumu pārraudzību un par to informējusi pieņemējas valsts kompetento iestādi.

3. Šā panta 2. punktā minētajos gadījumos pieņemējas valsts un izpildes valsts kompetentās iestādes savstarpēji apspriežas, lai pēc iespējas izvairītos no uzraudzības pasākumu izbeigšanas.

⁽¹⁾ OV L 191, 7.7.1998., 4. lpp.

12. pants

Izpildes valsts lēmums

1. Izpildes valsts kompetentā iestāde cik drīz vien iespējams un ne vēlāk kā 20 darbdienās pēc lēmuma par uzraudzības pasākumiem un apliecinājuma saņemšanas atzīst atbilstīgi 9. pantam pārsūtīto lēmumu par uzraudzības pasākumiem saskaņā ar 10. pantā izklāstīto procedūru un nekavējoties veic visus vajadzīgos pasākumus, lai pārraudzītu uzraudzības pasākumus, ja vien tā nav pieņēmusi lēmumu atsaukties uz vienu no 15. pantā minētajiem neatzišanas pamatiem.

2. Ja attiecībā uz 1. punktā minēto lēmumu ir izmantots tiesiskās aizsardzības līdzeklis, termiņu, kas paredzēts lēmuma par uzraudzības pasākumiem atzīšanai, pagarina vēl par 20 darbdienām.

3. Ja ārkārtas apstākļos izpildes valsts kompetentā iestāde nevar ievērot 1. un 2. punktā noteikto termiņu, tā nekavējoties informē pieņēmējas valsts kompetento iestādi, izmantojot tās izvēlētos līdzekļus, kā arī norādot kavēšanās iemeslus un to, cik ilgs laiks tai būs vajadzīgs galīgā lēmuma paziņošanai.

4. Kompetentā iestāde var atlikt lēmuma pieņemšanu par to, vai atzīt lēmumu par uzraudzības pasākumiem, ja 10. pantā minētais apliecinājums ir nepilnīgs vai acīmredzami neatbilst lēmumam par uzraudzības pasākumiem, līdz samērīgi noteiktā termiņā apliecinājums tiek aizpildīts vai labots.

13. pants

Uzraudzības pasākumu pielāgošana

1. Ja uzraudzības pasākumu būtība neatbilst izpildes valsts tiesību aktiem, šīs dalībvalsts kompetentā iestāde var tos pielāgot saskaņā ar attiecīgiem uzraudzības pasākumu veidiem, ko saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem piemēro līdzīgiem nodarījumiem. Pielāgotais uzraudzības pasākums pēc iespējas atbilst pasākumiem, kas noteikti pieņēmējā valstī.

2. Pielāgotais uzraudzības pasākums nav stingrāks par sākotnēji noteikto uzraudzības pasākumu.

3. Pēc tam, kad ir saņemta 20. panta 2. punkta b) vai f) apakšpunktā minētā informācija, pieņēmējas valsts kompetentā iestāde var nolemt atsaukt apliecinājumu, ja pārraudzība izpildes valstī vēl nav uzsākta. Jebkurā gadījumā šādu lēmumu pieņem un par to paziņo pēc iespējas agrāk, bet ne vēlāk kā desmit dienās pēc attiecīgā paziņojuma saņemšanas.

14. pants

Abpusēja sodāmība

1. Ievērojot šā pamatlēmuma noteikumus un nepārbaudot attiecīgo noziedzīgo nodarījumu abpusējo sodāmību, turpmāk norādītie noziedzīgie nodarījumi, kā tie definēti pieņēmējas valsts tiesību aktos, ir pamats lēmuma par uzraudzības pasākumiem atzīšanai, ja pieņēmējā valstī par šiem nodarījumiem ir paredzēts brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts pasākums, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi:

— dalība noziedzīgā organizācijā,

— terorisms,

— cilvēku tirdzniecība,

— bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija,

— narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība,

— ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība,

— korupcija,

— krāpšana, tostarp krāpšana, kas apdraud Eiropas Kopienu finanšu intereses nozīmē, kas paredzēta 1995. gada 26. jūlija Konvencijā par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību⁽¹⁾,

— noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana,

— naudas, tostarp euro, viltošana,

— datornoziedzumi,

— noziedzīgi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku un augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība,

— nelikumīgas ieceļošanas un uzturēšanās veicināšana,

— slepkavība, smagi miesas bojājumi,

— cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība,

— cilvēku nolaupīšana, turēšana ieslodzījumā un ķīlnieku sagrābšana,

— rasisms un ksenofobija,

⁽¹⁾ OV C 316, 27.11.1995., 49. lpp.

- organizēta vai bruņota laupīšana,
- kultūras preču, tostarp antikvāru preču un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība,
- krāpniecība,
- rekets un izspiešana,
- kontrafaktu ražojumu izgatavošana un pirātisms,
- administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība,
- maksāšanas līdzekļu viltošana,
- hormonu un citu augšanas stimulatoru nelikumīga tirdzniecība,
- kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība,
- zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība,
- izvarošana,
- ļaunprātīga dedzināšana,
- noziegumi, kas ir Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā,
- gaisa vai ūdens transportlīdzekļu sagrābšana,
- sabotāža.

2. Apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un ievērojot Līguma par Eiropas Savienību 39. panta 1. punktu, Padome jebkurā laikā var vienprātīgi nolemt 1. punkta sarakstam pievienot citas noziedzīgu nodarījumu kategorijas. Ņemot vērā ziņojumu, kas Padomei iesniegts saskaņā ar šā pamatlēmuma 27. pantu, Padome izvērtē, vai saraksts būtu jāpaplašina vai jāgroza.

3. Attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas nav ietverti 1. punktā, izpildes valsts lēmumu par uzraudzības pasākumiem var atzīt ar nosacījumu, ka lēmums attiecas uz darbību, ko atzīst par noziedzīgu nodarījumu arī saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem, neatkarīgi no noziedzīgā nodarījuma elementiem vai apraksta.

4. Pieņemot šo pamatlēmumu, dalībvalstis konstitucionālu iemeslu dēļ ar Padomes Ģenerālsekretariātam nosūtītu deklarāciju var paziņot, ka tās nepiemēros 1. punkta attiecībā uz dažiem vai visiem tajā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Šādu deklarāciju var atsaukt jebkurā laikā. Šādas dekla-

rācijas vai deklarāciju atsaukumus publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

15. pants

Neatzīšanas pamats

1. Izpildes valsts kompetentā iestāde var atteikties atzīt lēmumu par uzraudzības pasākumiem, ja:

- a) šā pamatlēmuma 10. pantā minētais apliecinājums ir nepilnīgs vai acīmredzami neatbilst lēmumam par uzraudzības pasākumiem un tas nav aizpildīts vai labots pieņemamā termiņā, ko noteikusi izpildes valsts kompetentā iestāde;
- b) nav izpildīti 9. panta 1. punktā, 9. panta 2. punktā vai 10. panta 4. punktā paredzētie kritēriji;
- c) lēmuma par uzraudzības pasākumiem atzīšana būtu pretrunā ar *ne bis in idem* principu;
- d) 14. panta 3. punktā minētajos gadījumos un – ja izpildes valsts saskaņā ar 14. panta 4. punktu ir sniegusi deklarāciju – 14. panta 1. punktā minētajos gadījumos lēmums par uzraudzības pasākumiem attiecas uz darbību, ko saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem neuzskata par noziedzīgu nodarījumu; tomēr nodokļu, muitas un valūtas jautājumos lēmuma izpildi nevar atteikt, pamatojoties uz to, ka izpildes valsts tiesību aktos nav paredzēti analogi nodokļi vai ka tajos nodokļu, muitas vai valūtas jomā nav paredzēti noteikumi, kas ir analogi pieņemējas valsts noteikumiem;
- e) kriminālvajāšanai ir iestājies noilgums saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem un tā attiecas uz nodarījumu, kas ir izpildes valsts kompetencē saskaņā ar tās tiesību aktiem;
- f) saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem paredzēta imunitāte, kas uzraudzības pasākumu pārraudzību padara neiespējamu;
- g) saskaņā ar izpildes valsts tiesību aktiem personu tās vecuma dēļ nevar saukt pie kriminālatbildības par nodarījumu, kurš ir pamatā lēmumam par uzraudzības pasākumiem;
- h) uzraudzības pasākumu pārkāpuma gadījumā tā būtu spiesta atteikties nodot attiecīgo personu saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ⁽¹⁾ (turpmāk “Eiropas apcietināšanas ordera pamatlēmums”).

⁽¹⁾ OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.

2. Šā panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktos minētajos gadījumos, pirms izpildes valsts kompetentā iestāde pieņem lēmumu neatzīt lēmumu par uzraudzības pasākumiem, tā, izmantojot attiecīgus līdzekļus, sazinās ar pieņēmējas valsts kompetento iestādi un vajadzības gadījumā lūdz, lai pēdējā minētā nekavējoties nodrošina visu vajadzīgo papildu informāciju.

3. Ja izpildes valsts kompetentā iestāde uzskata, ka uzraudzības pasākumu atzīšanu varētu atteikt, pamatojoties uz 1. punkta h) apakšpunktu, bet vēlas tomēr atzīt lēmumu par uzraudzības pasākumiem un pārraudzīt tajā paredzētos uzraudzības pasākumus, tā par to var informēt pieņēmējas valsts kompetento iestādi, sniedzot arī iespējamā atteikuma iemeslus. Šādā gadījumā pieņēmējas valsts kompetentā iestāde saskaņā ar 13. panta 3. punkta otro teikumu, var nolemt atsaukt apliecinājumu. Ja pieņēmējas valsts kompetentā iestāde neatsauc apliecinājumu, izpildes valsts kompetentā iestāde var atzīt lēmumu par uzraudzības pasākumiem un pārraudzīt tajā paredzētos uzraudzības pasākumus, ar to saprotot, ka attiecīgo personu nevarētu izdot, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi.

16. pants

Tiesību akti, kas reglamentē pārraudzību

Uzraudzības pasākumu pārraudzību reglamentē izpildes valsts tiesību akti.

17. pants

Uzraudzības pasākumu pārraudzības turpināšana

Ja 20. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētais termiņš tuvojas beigām, bet uzraudzības pasākumi joprojām ir vajadzīgi, pieņēmējas valsts kompetentā iestāde var lūgt izpildes valsts kompetento iestādi pagarināt uzraudzības pasākumu pārraudzību, ņemot vērā attiecīgās lietas apstākļus un sekas, kas personai varētu rasties, ja piemērotu 11. panta 2. punkta d) apakšpunktu. Pieņēmējas valsts kompetentā iestāde norāda laikposmu, uz kuru šāds pagarinājums varētu būt vajadzīgs.

Izpildes valsts par minēto lūgumu lēmumu pieņem saskaņā ar saviem tiesību aktiem, vajadzības gadījumā norādot pagarinājuma maksimālo ilgumu. Šādos gadījumos var piemērot 18. panta 3. punktu.

18. pants

Tiesības pieņemt visus turpmākos lēmumus un piemērojamie tiesību akti

1. Neskarot 3. pantu, pieņēmējas valsts kompetentajai iestādei ir jurisdikcija pieņemt visus turpmākos lēmumus attie-

cībā uz lēmumu par uzraudzības pasākumiem. Šādi turpmāki lēmumi jo īpaši ietver:

- a) lēmuma par uzraudzības pasākumiem atjaunošanu, pārskatīšanu un atsaukšanu;
- b) uzraudzības pasākumu grozīšanu;
- c) lēmuma pieņemšanu par apcietinājumu vai jebkāda cita līdzvērtīga izpildāma tiesas nolēmuma pieņemšanu.

2. Saskaņā ar 1. punktu pieņemtiem lēmumiem piemēro pieņēmējas valsts tiesību aktus.

3. Ja to prasa attiecīgās valsts tiesību akti, izpildes dalībvalsts kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu izmantot šajā pamatlēmumā izklāstīto atzīšanas procedūru, lai 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie lēmumi būtu atzīti attiecīgās valsts tiesību sistēmā. Šāda atzīšana nav iemesls tam, lai vēlreiz izskatītu neatzīšanas pamatus.

4. Ja pieņēmēja valsts ir nolēmusi grozīt uzraudzības pasākumus saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, izpildes valsts kompetentā iestāde var:

- a) atbilstīgi 13. pantam pielāgot šos grozītos pasākumus, ja šo grozīto uzraudzības pasākumu būtība ir pretrunā izpildes valsts tiesību aktiem;

vai

- b) atteikties pārraudzīt grozītos uzraudzības pasākumus, ja tie nav 8. panta 1. punktā minēto uzraudzības pasākumu veidu darbības jomā un/vai neatbilst pasākumiem, ko izpildes valsts paziņojusi saskaņā ar 8. panta 2. punktu.

5. Pieņēmējas valsts jurisdikcija saskaņā ar 1. punktu neskar procesu, ko izpildes valsts var sākt pret attiecīgo personu saistībā ar noziedzīgiem nodarījumiem, ko attiecīgā persona izdarījusi šajā valstī un kas nav noziegumi, pamatojoties uz kuriem ir pieņemts lēmums par uzraudzības pasākumiem.

19. pants

Iesaistīto iestāžu pienākumi

1. Jebkurā laikā, kamēr notiek uzraudzības pasākumu pārraudzība, izpildes valsts kompetentā iestāde var lūgt pieņēmējas valsts kompetento iestādi sniegt informāciju par to, vai attiecīgajā gadījumā joprojām ir vajadzīga uzraudzības pasākumu pārraudzība. Pieņēmējas valsts kompetentā iestāde nekavējoties atbild uz šādu lūgumu, vajadzības gadījumā pieņemot turpmāku lēmumu, kā minēts 18. panta 1. punktā.

2. Pēc 10. panta 5. punktā minētā laikposma beigām pieņemšanas valsts kompetentā iestāde *ex officio* vai pēc izpildes valsts kompetentās iestādes lūguma precizē, cik ilgu papildu laikposmu, ja tāds vispār nepieciešams, vēl būs jāveic pasākumu pārraudzība.

3. Izpildes valsts kompetentā iestāde nekavējoties paziņo pieņemšanas valsts kompetentajai iestādei par jebkādiem uzraudzības pasākuma pārkāpumiem un jebkādu citu informāciju, kas kļuvusi zināma un varētu būt par pamatu tam, ka pieņem kādu no 18. panta 1. punktā minētajiem turpmākiem lēmumiem. Paziņošanu veic, izmantojot II pielikumā ietverto veidlapu.

4. Saistībā ar attiecīgās personas uzklaušīšanu procedūru un nosacījumus, kas iekļauti starptautiskos un Eiropas Savienības tiesību instrumentos un paredz personu uzklaušīšanai izmantot telefonkonferences un videokonferences, var piemērot *mutatis mutandis*, lai uzklaušītu personas, jo īpaši ja pieņemšanas valsts tiesību aktos paredzēts, ka pirms 18. panta 1. punktā minētā lēmuma pieņemšanas ir jānodrošina attiecīgās personas uzklaušīšana.

5. Pieņemšanas valsts kompetentā iestāde nekavējoties informē izpildes valsts kompetento iestādi par visiem 18. panta 1. punktā minētajiem lēmumiem un par to, ka attiecībā uz lēmumu par uzraudzības pasākumiem ir izmantots tiesiskās aizsardzības līdzeklis.

6. Ja lēmuma par uzraudzības pasākumiem apliecinājums ir atsaukts, izpildes valsts kompetentā iestāde izbeidz lēmumā paredzētos pasākumus, tiklīdz pieņemšanas valsts kompetentā iestāde to ir attiecīgi informējusi.

20. pants

Informācija no izpildes valsts

1. Ja izpildes valsts iestāde ir saņēmusi lēmumu par uzraudzības pasākumiem, ko tā nav kompetenta atzīt, un apliecinājumu, tā informē pieņemšanas valsts kompetento iestādi par to, kurai iestādei tā saskaņā ar 10. panta 8. punktu ir nosūtījusi šo lēmumu un apliecinājumu.

2. Izpildes valsts kompetentā iestāde, izmantojot līdzekļus, kas nodrošina rakstisku apliecinājumu, nekavējoties informē pieņemšanas valsts kompetento iestādi:

a) par jebkuru attiecīgās personas dzīvesvietas maiņu;

b) par maksimālo termiņu, kura laikā izpildes valstī var pārraudzīt uzraudzības pasākumus, ja izpildes valsts tiesību aktos ir paredzēts šāds maksimālais termiņš;

c) par to, ka faktiski nevar pārraudzīt uzraudzības pasākumus, jo pēc lēmuma par uzraudzības pasākumiem un apliecinājuma pārsūtīšanas izpildes valstij persona izpildes valsts teritorijā nav atrodamā; tādā gadījumā izpildes valstij nav pienākuma pārraudzīt uzraudzības pasākumus;

d) par to, ka attiecībā uz lēmumu, ar ko atzīst lēmumu par uzraudzības pasākumiem, ir izmantots tiesiskās aizsardzības līdzeklis;

e) par galīgo lēmumu atzīt lēmumu par uzraudzības pasākumiem un paredzēt visus vajadzīgos pasākumus, lai pārraudzītu šos uzraudzības pasākumus;

f) par jebkādu lēmumu pielāgot uzraudzības pasākumus saskaņā ar 13. pantu;

g) par jebkuru lēmumu neatzīt lēmumu par uzraudzības pasākumiem un par lēmumu uzņemties atbildību par uzraudzības pasākumu pārraudzību saskaņā ar 15. pantu, norādot šāda lēmuma iemeslus.

21. pants

Personas nodošana

1. Ja pieņemšanas valsts kompetentā iestāde ir piemērojusi lēmumu par apcietinājumu vai arī jebkādu citu izpildāmu tiesas nolēmumu ar tādu pašu spēku, attiecīgo personu nodod saskaņā ar Eiropas apcietināšanas ordera pamatlēmumu.

2. Šajā sakarā izpildes valsts kompetentā iestāde nevar atsaukties uz Eiropas apcietināšanas ordera pamatlēmuma 2. panta 1. punktu.

3. Transponējot šo pamatlēmumu vai vēlāk katra dalībvalsts var informēt Padomes Ģenerālsēkretariātu par to, ka tā piemēros arī Eiropas apcietināšanas ordera pamatlēmuma 2. panta 1. punktu, pieņemot lēmumu par attiecīgās personas nodošanu pieņemšanai valstij.

4. Padomes Ģenerālsēkretariāts saskaņā ar 3. punktu saņemto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm un Komisijai.

22. pants

Apspriešanās

1. Ja vien tas ir iespējams, pieņemšanas valsts un izpildes valsts kompetentās iestādes savstarpēji apspriežas:

a) gatavojoties pārsūtīt lēmumu vai, vēlākais, pirms tās pārsūta lēmumu par uzraudzības pasākumiem un 10. pantā minēto apliecinājumu;

b) lai veicinātu uzraudzības pasākumu netraucētu un efektīvu pārraudzību;

c) ja persona ir izdarījusi piespiesto uzraudzības pasākumu nopietnu pārkāpumu.

2. Pieņemējas valsts kompetentā iestāde pienācīgi ņem vērā jebkādas norādes, ko izpildes valsts kompetentā iestāde tai darījusi zināmas par apdraudējumu, ko attiecīgā persona var radīt cietušajiem un sabiedrībai.

3. Piemērojot 1. punktu, pieņemējas valsts un izpildes valsts kompetentās iestādes apmainās ar visu noderīgo informāciju, tostarp:

a) informāciju, kas ļauj pārbaudīt attiecīgās personas identitāti un dzīvesvietu;

b) attiecīgu informāciju, kas saskaņā ar spēkā esošiem tiesību instrumentiem iegūta no sodāmības reģistriem.

23. pants

Neatbildēti paziņojumi

1. Ja izpildes dalībvalsts kompetentā iestāde par vienu un to pašu personu pieņemējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir nosūtījusi vairākus 19. panta 3. punktā minētos paziņojumus, tomēr pēdējā minētā iestāde nav pieņēmusi nevienu no 18. panta 1. punktā minētajiem turpmākajiem lēmumiem, tad izpildes valsts kompetentā iestāde, norādot saprātīgu termiņu, var aicināt pieņemējas valsts kompetento iestādi pieņemt šādus lēmumus.

2. Ja pieņemējas valsts kompetentā iestāde nerīkojas šajā izpildes valsts kompetentās iestādes norādītajā termiņā, tad pēdējā minētā iestāde var pieņemt lēmumu izbeigt pārraudzīt uzraudzības pasākumus. Šādā gadījumā tā par savu lēmumu informē pieņemējas valsts kompetento iestādi, un atbilstīgi 11. panta 2. punktam kompetence attiecībā uz uzraudzības pasākumu pārraudzību atkal pāriet pieņemējas valsts kompetentajai iestādei.

3. Ja izpildes valsts tiesību aktos ir paredzēts regulāri apstiprināt vajadzību pagarināt uzraudzības pasākumu pārraudzību, izpildes valsts kompetentā iestāde var lūgt pieņemējas valsts kompetento iestādi sniegt tai šādu informāciju, dodot tai pietiekamu laiku, lai uz šādu lūgumu atbildētu. Ja pieņemējas valsts kompetentā iestāde attiecīgā laikā nedod atbildi, izpildes valsts kompetentā iestāde var vēlreiz nosūtīt lūgumu pieņemējas valsts kompetentajai iestādei, dodot tai pietiekamu laiku, lai uz šo lūgumu atbildētu, un norādot, ka tā var pārtraukt uzraudzības pasākumu pārraudzību, ja norādītajā laikā nebūs saņemta atbilde. Ja izpildes valsts kompetentā iestāde uz šādu atkārtotu

lūgumu noteiktajā laikā nesaņem atbildi, tā var rīkoties saskaņā ar 2. punktu.

24. pants

Valodas

Apliecinājumus tulko izpildes valsts valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām. Šā pamatlēmuma pieņemšanas laikā vai vēlāk ikviena dalībvalsts deklarācijā, kuru deponē Padomes Ģenerālsēkretariātā, norāda, ka tā pieņems tulkojumu citās – vienā vai vairākās – Eiropas Savienības iestāžu oficiālajās valodās.

25. pants

Izmaksas

Izmaksas, kas rodas saistībā ar šā pamatlēmuma piemērošanu, sedz izpildes valsts, izņemot izmaksas, kas radušās tikai un vienīgi pieņemējas valsts teritorijā.

26. pants

Saistība ar citiem nolīgumiem un režīmiem

1. Ciktāl šādi nolīgumi vai režīmi ļauj padziļināt vai paplašināt šā pamatlēmuma mērķus un palīdz vienkāršot vai vēl vairāk veicināt lēmumu par uzraudzības pasākumiem savstarpēju atzīšanu, dalībvalstis var:

a) turpināt piemērot divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai režīmus, kas ir spēkā, stājoties spēkā šim pamatlēmumam;

b) noslēgt divpusējus un daudzpusējus nolīgumus vai režīmus pēc šā pamatlēmuma stāšanās spēkā.

2. Nolīgumi un režīmi, kas minēti 1. punktā, nekādā gadījumā neietekmē attiecības ar dalībvalstīm, kas nav to puses.

3. Līdz 2010. gada 1. martam dalībvalstis paziņo Komisijai un Padomei par tiem 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem pastāvošajiem nolīgumiem un režīmiem, kurus tās vēlas piemērot arī turpmāk.

4. Trīs mēnešos pēc tam, kad parakstīts kāds no 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem nolīgumiem vai režīmiem, dalībvalstis par tiem paziņo Komisijai un Padomei.

27. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2012. gada 1. decembrim izpildītu šā pamatlēmuma prasības.

2. Līdz minētajai dienai dalībvalstis nosūta Padomei un Komisijai to noteikumu tekstu, ar kuriem tās savos tiesību aktos transponē pienākumus, kas tām uzlikti saskaņā ar šo pamatlēmumu.

28. pants

Ziņojums

1. Līdz 2013. gada 1. decembrim Komisija izstrādā ziņojumu, pamatojoties uz informāciju, kas no dalībvalstīm saņemta saskaņā ar 27. panta 2. punktu.

2. Pamatojoties uz šo ziņojumu, Padome izvērtē:

a) to, ciktāl dalībvalstis ir veikušas vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šā pamatlēmuma prasības; un

b) šā pamatlēmuma piemērošanu.

3. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno tiesību aktu priekšlikumus.

29. pants

Stāšanās spēkā

Šis pamatlēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Luksemburgā, 2009. gada 23. oktobrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
T. BILLSTRÖM*

I PIELIKUMS

APLIECINĀJUMS

Minēts 10. pantā Padomes Pamatlēmumā 2009/829/TI (2009. gada 23. oktobris), ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam ⁽¹⁾

a) Pieņēmjēja valsts:

Izpildes valsts:

b) Iestāde, kas pieņēma lēmumu par uzraudzības pasākumiem

Oficiālais nosaukums:

Lūgums norādīt, vai jāsaņem papildu informācija attiecībā uz lēmumu par uzraudzības pasākumiem no:

☐ minētās iestādes

☐ centrālās iestādes; ja izdarīta atzīme šajā rūtiņā, lūgums norādīt centrālās iestādes oficiālo nosaukumu:

☐ citas kompetentās iestādes; ja izdarīta atzīme šajā rūtiņā, lūgums norādīt attiecīgās iestādes oficiālo nosaukumu:

Izdevējiestādes/centrālās iestādes/citas kompetentās iestādes kontaktinformācija

Adrese:

Tālr. nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Faksa nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Kontaktpersonas(-u) dati

Uzvārds:

Vārds(-i):

Amats (amata nosaukums/dienesta pakāpe):

Tālr. nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Faksa nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

E-pasts (ja tāds ir):

Valodas, ko var lietot saziņai:

⁽¹⁾ Šim apliecinājumam ir jābūt sagatavotam vai tulkotam izpildes dalībvalsts valodā vai vienā no tās valsts valodām, vai citā Eiropas Savienības iestāžu oficiālajā valodā, kas ir pieņemama minētajai valstij.

c) Lūgums norādīt iestādi, ar kuru sazināties, ja uzraudzības pasākumu pārraudzībai vajadzīga papildu informācija:

☐ iestāde, kas norādīta b) punktā

☐ cita iestāde (lūgums norādīt tās oficiālo nosaukumu):

Iestādes kontaktinformācija, ja šī informācija nav sniegta b) punktā

Adrese:

Tālr. nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Faksa nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Kontaktpersonas(-u) dati

Uzvārds:

Vārds(-i):

Amats (amata nosaukums/dienesta pakāpe):

Tālr. nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Faksa nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

E-pasts (ja tāds ir):

Valodas, ko var lietot saziņai:

d) Informācija par fizisko personu, attiecībā uz kuru pieņemts lēmums par uzraudzības pasākumiem

Uzvārds:

Vārds(-i):

Pirmslaulību uzvārds, ja tāds ir:

Pseidonīms, ja tāds(-i) ir:

Dzimums:

Valstspiederība:

Personas kods vai sociālā nodrošinājuma numurs (ja tāds ir):

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta:

AdreSES/dzīvesvietas:

— pieņēmjā valstī:

— izpildes valstī:

— citur:

Kādas valodas saprot (ja tas ir zināms):

Ja iespējams, lūgums sniegt šādu informāciju:

— personas identitātes dokumentu veids un numurs (identitātes karte, pase):

— uzturēšanās atļaujas veids un numurs, kas personai izdota izpildes valstī:

e) Informācija par dalībvalsti, kurai pārsūta lēmumu par uzraudzības pasākumiem kopā ar apliecinājumu

Lēmumu par uzraudzības pasākumiem kopā ar apliecinājumu pārsūta a) punktā norādītajai izpildes valstij šāda iemesla dēļ:

☐ attiecīgajai personai izpildes valstī ir likumīga un pastāvīga dzīvesvieta, un, saņemot informāciju par uzraudzības pasākumiem, persona ir piekritusi atgriezties minētajā valstī

☐ attiecīgā persona lūdz pārsūtīt lēmumu par uzraudzības pasākumiem dalībvalstij, kas nav viņas likumīgā un pastāvīgā dzīvesvieta, šāda(-u) iemesla(-u) dēļ:

f) Dati attiecībā uz lēmumu par uzraudzības pasākumiem

Lēmums pieņemts (datums: dd-mm-gggg):

Lēmums stāties spēkā (datums: dd-mm-gggg):

Lūgums izdarīt atzīmi rūtiņā, ja šā apliecinājuma brīdī attiecībā uz lēmumu par uzraudzības pasākumiem ir izmantots tiesiskās aizsardzības līdzeklis ☐

Lēmuma numurs (ja tāds ir):

Attiecīgā persona bija pagaidu apcietinājumā šādā laikposmā (ja tā ir bijis):

1. Lēmums kopumā attiecas uz varbūtējiem nodarījumiem.

Īss varbūtējā(-o) nodarījuma(-u) faktu un tā/to izdarīšanas apstākļu izklāsts, ietverot vietu un laiku, kā arī aprakstot attiecīgās personas iesaistes būtību:

Varbūtējā(-o) nodarījuma(-u) būtība un juridiskā klasifikācija un tā(to) sakarā piemērojamās tiesību normas, pamatojoties uz kurām pieņemts lēmums:

2. Ja 1. punktā minētais(-ie) varbūtējais(-ie) nodarījums(-i) atbilst vienam vai vairākiem turpmāk norādītajiem nodarījumiem, kā definēts pieņemējas valsts tiesību aktos, par kuriem pieņemējā valstī paredzēts brīvības atņemšanas sods vai ar brīvības atņemšanu saistīts pasākums, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi, lūgums to apstiprināt, izdarot atzīmi(-es) attiecīgajā(-ās) rūtiņā(-ās):

☐ līdzdalība noziedzīgā organizācijā

☐ terorisms

☐ cilvēku tirdzniecība

☐ bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija

- ☐ narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība
- ☐ ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība
- ☐ korupcija
- ☐ krāpšana, tostarp krāpšana, kas apdraud Eiropas Kopienų finanšu intereses nozīmē, kas paredzēta 1995. gada 26. jūlija Konvencijā par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību
- ☐ noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana
- ☐ naudas, tostarp euro, viltošana
- ☐ datornoziegumi
- ☐ noziegumi pret vidi, tostarp apdraudētu dzīvnieku un augu sugu un šķirņu nelikumīga tirdzniecība
- ☐ nelikumīgas ieceļošanas un uzturēšanās veicināšana
- ☐ slepkavība, smagi miesas bojājumi
- ☐ cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība
- ☐ cilvēku nolaupīšana, turēšana ieslodzījumā un ķīlnieku sagrābšana
- ☐ rasisms un ksenofobija
- ☐ organizēta vai bruņota laupīšana
- ☐ kultūras preču, tostarp antikvāru preču un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība
- ☐ krāpniecība
- ☐ rekets un izspiešana
- ☐ kontrafaktu ražojumu izgatavošana un pirātisms
- ☐ administratīvo dokumentu viltošana un tirdzniecība
- ☐ maksāšanas līdzekļu viltošana
- ☐ hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība
- ☐ kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība
- ☐ zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība
- ☐ izvarošana
- ☐ ļaunprātīga dedzināšana
- ☐ noziegumi, kas ir Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā
- ☐ gaisa vai ūdens transportlīdzekļu sagrābšana
- ☐ sabotāža

3. Ja 1. punktā minētais(-ie) varbūtējais(-ie) nodarījums(-i) nav norādīts(-i) 2. punktā vai ja lēmumu kopā ar apliecinājumu nosūta dalībvalstij, kura ir deklarējusi, ka pārbaudīs abpusēju sodāmību (pamatlēmuma 14. panta 4. punkts), lūgums pilnībā aprakstīt attiecīgo(-os) varbūtējo(-os) nodarījumu(-us):

g) Dati par uzraudzības pasākuma(-u) ilgumu un būtību

1. Laikposms, uz kuru attiecas lēmums par uzraudzības pasākumiem, un vai iespējams atjaunināt šādu lēmumu (attiecīgā gadījumā):
2. Provizorisks laikposms, kurā varbūtēji būs vajadzīga uzraudzības pasākumu pārraudzība, ņemot vērā visus lietas apstākļus, kas ir zināmi, pārsūtot lēmumu par uzraudzības pasākumiem (indikatīva informācija):
3. Uzraudzības pasākuma(-u) būtība (drīkst izdarīt atzīmes vairākās rūtiņās):

- ☐ pienākums informēt izpildes valsts kompetento iestādi par dzīvesvietas maiņu, jo īpaši lai saņemtu uzaicinājumu ierasties uz uzklauššanu vai lietas iztiesāšanu kriminālprocesa gaitā
- ☐ aizliegums apmeklēt noteiktus apvidus, vietas vai teritorijas pieņemējā valstī vai izpildes valstī
- ☐ pienākums vajadzības gadījumā konkrētos laikos uzturēties noteiktās vietās
- ☐ pienākums, ar ko paredz ierobežojumus attiecībā uz izceļošanu no izpildes valsts teritorijas
- ☐ pienākums noteiktā laikā pieteikties norādītā iestādē
- ☐ aizliegums kontaktēties ar noteiktām personām saistībā ar varbūtējo(-iem) nodarījumu(-iem)
- ☐ citi pasākumi, ko izpildes valsts ir gatava pārraudzīt saskaņā ar pamatlēmuma 8. panta 2. punktā paredzēto deklarāciju

Ja izdarīta atzīme rūtiņā "citi pasākumi", lūgums norādīt, kas ir šis pasākums, izdarot atzīmi attiecīgajā(-ās) rūtiņā(-ās):

- ☐ aizliegums veikt noteiktas darbības, kas saistītas ar varbūtējo(-iem) nodarījumu(-iem) un kas var attiekties uz darbu noteiktā profesijā vai nodarbinātības jomā
- ☐ aizliegums vadīt transportlīdzekli
- ☐ pienākums noguldīt noteiktu naudas summu vai sniegt cita veida nodrošinājumu, ko var veikt ar konkrētu skaitu maksājumu vai vienā maksājumā
- ☐ pienākums iziet ārstniecības kursu vai ārstēties no atkarības
- ☐ pienākums izvairīties no saskares ar noteiktiem priekšmetiem, kas saistīti ar varbūtējo(-iem) nodarījumu(-iem)
- ☐ citi pasākumi (lūgums norādīt):

4. Lūgums sniegt sīku aprakstu par 3. punktā minēto(-ajiem) uzraudzības pasākumu(-iem):

h) Citi lietā nozīmīgi apstākļi, tostarp konkrēti iemesli uzraudzības pasākuma(-u) noteikšanai (informāciju var sniegt pēc izvēles):

Lēmuma teksts ir pievienots šim apliecinājumam.

Apliecinājuma izdevējietādes un/vai tās pārstāvja paraksts, kas apstiprina apliecinājuma saturu:

Vārds:

Amats (amata nosaukums/dienesta pakāpe):

Datums:

Lietas numurs (ja tāds ir):

(Vajadzības gadījumā) oficiāls zīmogs:

II PIELIKUMS

VEIDLAPA

Minēta 19. pantā Padomes Pamatlēmumā 2009/829/TI (2009. gada 23. oktobris), ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam

ZIŅOJUMS PAR UZRAUDZĪBAS PASĀKUMU PĀRKĀPUMIEM UN/VAI PAR CITIEM FAKTIEM, KURI VARĒTU BŪT IEMESLS TURPMĀKA LĒMUMA PIEŅEMŠANAI

a) Uzraugāmās personas identitātes dati

Uzvārds:

Vārds(-i):

Pirmslaulību uzvārds, ja tāds ir:

Pseidonīms(-i), ja tāds(-i) ir:

Dzimums:

Valstspiederība:

Personas kods vai sociālā nodrošinājuma numurs (ja tāds ir):

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta:

Adrese:

Kādas valodas saprot (ja tas ir zināms):

b) Dati sakarā ar lēmumu par uzraudzības pasākumiem

Lēmuma datums:

Lietas numurs (ja tāds ir):

Iestāde, kas pieņēma lēmumu

Oficiālais nosaukums:

Adrese:

Apliecinājums izdots:

Iestāde, kas izdevusi apliecinājumu:

Lietas numurs (ja tāds ir):

c) Dati par iestādi, kas ir atbildīga par uzraudzības pasākuma(-u) pārraudzību

Iestādes oficiālais nosaukums:

Kontaktpersona:

Amats (amata nosaukums/dienesta pakāpe):

Adrese:

Tālr. nr.: (valsts kods) (apgabala kods)

Faksa nr.: (valsts kods) (apgabala kods)

E-pasts:

Valodas, ko var lietot saziņai:

d) Uzraudzības pasākumu pārkāpums un/vai citi fakti, kuri varētu būt iemesls turpmāka lēmuma pieņemšanai

Persona, kas minēta a) punktā, ir pārkāpusi šādus uzraudzības pasākumus:

☐ pienākumu informēt izpildes valsts kompetento iestādi par dzīvesvietas maiņu, jo īpaši lai saņemtu uzaicinājumu ierasties uz uzklaušīšanu vai lietas iztiesāšanu kriminālprocesa gaitā

☐ aizliegumu apmeklēt noteiktus apvidus, vietas vai teritorijas pieņemējā valstī vai izpildes valstī

☐ pienākumu vajadzības gadījumā konkrētos laikos uzturēties noteiktās vietās

☐ pienākumu, ar ko paredz ierobežojumus attiecībā uz izceļošanu no izpildes valsts teritorijas

☐ pienākumu noteiktā laikā pieteikties norādītā iestādē

☐ pienākumu nekontaktēties ar noteiktām personām saistībā ar varbūtējo(-iem) nodarījumu(-iem)

☐ citus pasākumus (lūgums precizēt):

Pārkāpuma(-u) apraksts (vieta, datums un konkrēti apstākļi):

— Citi fakti, kuri varētu būt iemesls turpmāka lēmuma pieņemšanai

Faktu apraksts:

e) Kontaktinformācija par personu, ar kuru jāsazinās, ja vajadzīga papildu informācija saistībā ar pārkāpumiem

Uzvārds:

Vārds(-i):

Adrese:

Tālr. nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

Faksa nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods)

E-pasts:

Valodas, ko var lietot saziņai:

Veidlapas izdevējietādes un/vai tās pārstāvja paraksts, kas apliecina, ka veidlapas saturs ir pareizs:

Vārds:

Amats (amata nosaukums/dienesta pakāpe):

Datums:

(Vajadzības gadījumā) oficiāls zīmogs:

VĀCIJAS DEKLARĀCIJA

“Saskaņā ar 14. panta 4. punktu ES Padomes Pamatlēmumā, ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam, Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka tā nepiemēros minētā pamatlēmuma 14. panta 1. punktu attiecībā uz visiem tajā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.”

Deklarāciju publicēs Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

POLIJAS DEKLARĀCIJA

“Saskaņā ar 14. panta 4. punktu ES Padomes Pamatlēmumā, ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam, Polijas Republika norāda, ka tā nepiemēros minētā pamatlēmuma 14. panta 1. punktu attiecībā uz visiem tajā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.”

Deklarāciju publicēs Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

UNGĀRIJAS DEKLARĀCIJA

“Saskaņā ar 14. panta 4. punktu ES Padomes Pamatlēmumā, ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam, Ungārijas Republika norāda, ka tā nepiemēros minētā pamatlēmuma 14. panta 1. punktu attiecībā uz nodarījumiem, kas minēti šajā punktā.”

Deklarāciju publicēs Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Attiecībā uz “konstitucionāliem iemesliem”, kas minēti 14. panta 4. punktā, Ungārija sniedza šādu skaidrojumu:

“Pēc Lisabonas līguma ratifikācijas Ungārija izdarīja grozījumus savā konstitūcijā, lai ievērotu tajā minētos pienākumus, tostarp – nepiemērot krimināllietās abpusējās sodāmības noteikumu. Šis konstitucionālais noteikums stāsies spēkā vienlaikus ar Lisabonas līgumu. Tomēr līdz Līguma spēkā stāšanās brīdim abpusējā sodāmība joprojām ir svarīgs konstitucionāls jautājums un – kā konstitucionālu principu, kas ietverts konstitūcijas 57. pantā – to nevar neņemt vērā, un tas tiek ņemts vērā. Tādēļ pamatlēmuma 14. panta 1. punktu nepiemēro nevienam no sarakstā minētajiem nodarījumiem (jeb, kā formulēts attiecīgajā pantā, – nepiemēro “attiecībā uz (..) visiem (..) noziedzīgajiem nodarījumiem”).”

LIETUVAS DEKLARĀCIJA

“Saskaņā ar 14. panta 4. punktu Padomes Pamatlēmumā, ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam, Lietuvas Republika paziņo, ka tā konstitucionālu iemeslu dēļ nepiemēros minētā pamatlēmuma 14. panta 1. punktu attiecībā uz visiem nodarījumiem, kas minēti šajā punktā.”

Deklarāciju publicēs Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.
